

med, hvad Ny jydsk Købstadkreditforening har udrettet i et langt længere Aaremaal, og til, at den har erhvervet et Reservefond paa ca.  $\frac{3}{4}$  Mill. Kr., hvad der svarer til 6,54 pCt. af Debitorenes Restgæld. Saa vidt er man altsaa kommen, at man har Dækning for 6,54 pCt. af alle de Obligationer, der ere udstedte af Foreningen. Naar man saa tillige tager Hensyn til, at Udlaanssummen i denne Forening kun svarer til 36,44 pCt., knap 36 $\frac{1}{2}$  pCt., af Vurderingssummen for samtlige pantsatte Ejendomme, hvilket viser den Forsigtighed, der iagttages af Bestyrelsen, forekommer det mig, at der er al mulig Grund til ved et Ændringsforslag til denne Lov at tage denne Forening med. Den Gang Sagen var for i Folketinget, var dette Andragende ikke indkommet, men Spørgsmaalet var paa Bane, og den højtærede Minister udtalte, at han ikke syntes, Tiden dertil var kommen. Men jeg tror ikke, han har været rigtig opmærksom paa de Argumenter, jeg har tilladt mig at fremføre her, om hvorledes Kreditforeningerne ere stillede, og jeg tør derfor haabe og vente, at han, naar han har overvejet dem, ikke vil unddrage et Ændringsforslag i den af mig angivne Retning sin Støtte.

**Berthelsen:** Jeg vil tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, det vil have overordentlig stor Betydning for Laansøgerne, at de kunne slippe noget billigere, end det har været Tilfældet tidligere. Naar Folk have bygget og derfor ere nødte til at rejse ny Laan, og de saa skulle have temmelig store Udgifter for at faa Laanene, saa bevirker dette ofte, at de i Stedet for at søge dem, hvor de efter min Mening absolut burde søge dem, i Kreditforeningerne, henvende sig dels til private, dels til andre Pengeinstitutter for at faa Penge, som i Øjeblikket ere billigere, men maaske i Længden dyrere og ikke uopsigelige, som Kreditforeningslaan ere. Jeg tror, det foreliggende lille Lovforslag vil være en stor Imødekommenhed over for disse Folkovre i Jylland, og at de ville modtage det med Glæde; naar de kunne faa en saadan Nedsættelse fra 5 til 2 $\frac{1}{2}$  pCt., som det er oplyst i Motiverne og for øvrigt ogsaa baade af den højtærede Minister og den sidste ærede Taler, kan der jo ikke være Spor af Risiko ved at gaa til en saadan Foranstaltning. At man kan gaa videre end det, der foreslaas her med Hensyn til Ny jydsk Købstadkreditforening, synes jeg ikke godt, jeg kan tænke mig. Hvis jeg har opfattet

Sagen rigtigt, foreligger der ikke noget Andragende fra Direktionen eller Repræsentantskabet om større Nedsættelse end denne fra 5 til 2 $\frac{1}{2}$  pCt. Det har været saaledes mange Gange for Folk, der søgte Laan i Kreditforeninger, at de udelukkende af Hensyn til Kurstabet og de Indskud, der skulle gøres til Reservefondet, have maattet opgive at tage dette Laan og tage Penge hos private eller hos andre Pengeinstitutter, og det er i allerhøjeste Grad uheldigt, navnlig i Perioder, som vi have haft i de senere Aar. Jeg vil gerne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, som det foreligger. Jeg tror, det i Jylland vil blive modtaget med stor Glæde.

**Indenrigsministeren (Enevold Sørensen):** Med Hensyn til det af 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) fremdragne Spørgsmaal om lignende Begunstigelser for Kreditforeningen af Grundejere paa Landet i Jylland skal jeg bemærke, at et Andragende herom har ganske vist foreligget. Naar jeg ikke har ment at burde medtage den nævnte Kreditforening paa dette Lovforslag, er Grunden for det første den, at Direktionens Ønske ikke har været fremsat for og behandlet paa nogen Generalforsamling. Det er mig imidlertid bekendt, at en saadan Generalforsamling vil blive afholdt i den kommende Maaned, og jeg tvivler ikke paa, at denne Generalforsamling vil give Direktionen Bemyndigelse til at søge lignende Begunstigelse. — Dernæst er der dog nogen Forskel paa det Bidrag, der kræves af Kreditforeningen af Grundejere paa Landet og af Kreditforeningen for Købstadgrundejere. Noget bedre Forhold have Laansøgerne i den første, idet de ikke, som ved Foreningen i Aarhus, have skullet indbetale indtil 1896 5 pCt. straks kontant, men kun maattet indbetale 2 pCt. straks, medens Resten fordeltes paa 6 Terminer. — Men Hovedgrunden, hvorfor jeg ikke har villet tage den omtalte Kreditforening med paa dette Lovforslag, er, at det ikke er mere end 8 Aar siden, at Spørgsmaalet om Oprettelsen af denne Grundejerkreditforening forhandlede paa Rigsdagen. Der var i det andet Ting stillet Forslag om en yderst lempelig Indbetaling til Reservefonden. Dette Spørgsmaal var Genstand for Behandling i begge Ting, og blev flere Gange forandret, idet der netop fra dette høje Tings Side blev stillet Forslag om en større Indbetaling til Reservefonden end den, man havde holdt paa i det andet Ting. Til sidst opnaaedes Enighed om det Resultat, som i Øjeblikket